

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Clavdii Espencei Theologi Parisiensis De Evcharistia, Eivsque Adoratione, Libri Qvinque

Esponce, Claude d'

Parisiis, 1573

Cap. V. Eucharistia daemonibus formidabilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30397

uorum. Nā si rectè intelligimus Israël dici mentē Deū *Israël.*
 vidētē, rectissimè hoc de ministris angelis potius dici- *Padoba-*
 tur, secundū Domini sententiā dicentis de infantibus, q̄ *ptismus.*
 & tu fuisti infans in baptismo, quia angeli eorū semper *Matth. 18.*
 vidēt faciē Patris mei, qui in cœlis est. Corā his igitur fi-
 liis Israël, qui aderāt eo in tempore, cū tibi fidei trade-
 bātur sacramenta, vidētibus faciē Dei, Iesus in corde tuo
 Deuteronomiū scripsit. Quod adhuc euidentius ex scri- *Hebr. 12.*
 pturis sacris probare est, Accessistis, ait Apostolus id ma-
 nifestè designās, ad montē Sion, & ciuitatē Dei viuentis
 Hierusalē, Ecclesiā primitiuorū in cœlis ascriptā, multi-
 tudinē angelorū Deum collaudantiū. Vides ergo quod
 corā iis omnibus, qui ex eo quod semper Deū vidēt, me-
 ritō filij Israël appellātur, Iesus legē suā in cordibus ere-
 dentiū scribit, Hæc Origenes. In quē etiam intellectum
 enarrauerūt quidā Dauidis versiculū, In cōspectu ange- *Psal. 137.*
 lorum psallā tibi Domine, & Pauli de muliere præceptū, *1. Cor. 11.*
 quod velamē supra caput suū habere debeat, cū propter *Hieron.*
 alia, tū propter angelos, Græci propemodū omnes. Lati- *Staul.*
 ni etiā quidā, Vt si mulieres domi viros minus reueren- *Anselm.*
 tur, at in Ecclesia reuerentur vel angelos, & quidē cœle- *Bruno.*
 stes, qui conuentum fideiū creduntur inuisere, præcipuè *Thom.*
 quādo sacra mysteria celebrātur, & in omnibus Ecclesiæ *Lucan.*
 sacramētis esse præsentēs. Eò certè loci tractat Apostolus *Gl. Interl.*
 de oratione ac prophetia, præsertim publica. Ne qui Ec-
 clesię eiūsq; cœtibus assistere perhibētur angeli, offendā-
 tur lasciuia muliebri, vt quibus ea capitis displiceat nu-
 datio, siquidē viderint per eam peccati fomitē excitari;
 grata cōtrā sit, & sacra, & pia illa subiectionis & obediē-
 tiæ fœmineæ significatio. Quem etiam sensum de con-
 uentibus Ecclesiasticis secutus est non tantū paraphra-
 stes, sed & ex aduersariis moderni plerique.

Eucharistia demonibus formidabilis. Cap. V.

Nec bonis modò Angelis venerabilis est Eucharis- *Homil. 61.*
 tia, sed malis quoque formidabilis, Hic mysticus *ad Antioch.*
 sanguis (cōcionabatur S. Chrysostomus) demones expel- *45. in*
 lit & procul esse facit, vbi nāq; eum in nobis viderint, in *Ioan.*
 fugā vertuntur & fugiunt: Ab hac ergo mensa tanquam

- leones ignem spirantes, surgamus, & abeamus, facti diabolo terribiles & formidolosi. Cui consonat Ambrosius, *In psal. 118. ser. 8. ver. 6* ad corporis Domini esum sic exhortans, Cum hospitium tuum aduersarius viderit occupatum cœlestis fulgore præsentiæ, intelligit locum tentamenti suis per Christum esse interclusum, fugiet, recedet, & tu noctem
- Nicep. 16. 36.* sine vlla offensione transibis. Memorabile est quod sub Anastasio Imp. sic fertur, Cabades siue Coades Persarum Rex, oppidum inter Persiam & Indiam, in quo magnam gemmarum & pecuniæ vim esse audierat, tentans dæmones thesauri custodes, cum magia neque Persica neque Iudaica quicquam profecisset, per Christianos, quos eam à Deo potestatem recepisse audierat, sic confecit. Loci Episcopus ab eo vocatus, conuentu ea de causa coacto, peractis, perceptis, & populo præsenti dispensatis diuinis mysteriis, signo crucis, dæmonia profligauit, & castrum regi nullo labore tradidit. Rex stupefactus, episcopum primæ sedis prerogatiua cohonestauit, cum primas antea Iudæi Manichæique ibi obtinerent, facta Christianis Christianismi libertate, eorum ex persecutore, factus protector. Non credis hæc Nicephoro? Audi de sui temporis miraculis, & vt ita dicam, conterraneis
- De ciuitat. 22. b.* Augustinum, vir tribunitius Hesperius, qui apud nos est, in fundo suo domum comperiens afflictionē animalium & seruorum suorum, noxiam malignorum spirituum vim perpeti, rogauit nostros absente me presbyteros, vt aliquis eorum eò pergeret, cuius illi orationibus cederent: perrexit vnus, obtulit ibi sacrificiū corporis Christi, orās quantum potuit, vt illa vexatio cessaret, Deoq; prouinus miserante cessauit. Hęc illi. Non est ergo quòd rideamus
- Par. 3. que. 76. Art. 7. arg. 3. Quest. 80. art. 9. arg. 2* Aquinatē sic breuiter alicubi proponentē, quòd etiā dæmones inueniuntur huic sacramēto reuerentiā exhibere, & ipsum timere, &c. Addit aliquantò post. Energumenis & darreptitiis, quibus alioqui ex Dionysio. Chrysof. &c. prædiximus sacra nec intueri licuisse, & huiusmodi missellis homunculis, qui ab immundis vexantur spiritibus, & Cassano (sed loco non indicato) cōmunionē sacrosanctam à senioribus nostris nunquam meminimus interdictam. Verius fortè dicturus, non semper, quàm nun-

quàm. Nam quod Dionysium exponit de nõdum bapti-
 fatis, in quibus scilicet necdum vis dæmonis extincta est,
 sed per originale peccatum viuit atque viget, non satis
 firmum est, nam & alioqui nõ tincti sacris interesse non
 permittebantur. Illud ergo proprius rem nostram, quod *De dimidio*
 prosper recitat Carthagine suo tempore contigisse, sic vt *temporis*
 illic nemo ignoraret. Iuuenulam Arabam, ancillæ Dei *cap. 6.*
 habitum gestantem, dum in balneo lanans veneris inspi-
 cit impudicè simulacrum, eique se cõsimilat, domicilium *1. Petr. 5.*
 se diabolo præbuisse, sit vt leo circuitus, quem quærebat
 deuorandam, inueniret. Meatu enim gutturis statim oc-
 cupato, nullum cibum potumve dies plus minus LXX.
 traicente ieiunium sibi diabolus ex possessio vase exhi-
 buit, hoc monstrum parentes diutius non ferentes cum
 puella sacerdoti fideliter rē intimant. Ea fatebatur auem
 nocte media ori nescio quid infundere stupor erat eam
 videre robustam potius succo viscerum, & mole mem-
 brorum, quàm tam diuturni ieiunij vel iudicio vllò scē-
 datam, vel pallere, vel tabe, vel debilitate confectam, ha-
 bito consilio inter tam incredibilia sacerdos eam in mo-
 nasterio puellarum S. Stephani præposito commendat.
 Apparet quis & increpat, nec fame, nec siti compulsam
 locum appetuisse, quò sibi minus laceret accedere. Duas
 hebdomadas nihil sumit. Die xv. sacerdote nobiscum
 ascendente, vt solitum illic mane sacrificium offerretur,
 præpositus eam perduxit ad altare, quo solent incessu ha-
 bituque rubore perfusæ ex epulis poculisque mulieres
 aduenire. Quæ vt se altari prostravit, clamore ac fletu
 cunctis lacrymas induxit, quibus tantum malum tamque
 iugè auferendum presens plebs Dominum exorabat. Et
 erat murmur iam indecens. Sacro itaque peracto cum ea
 inter cæteras breuem corporis Domini particulam tin-
 ctam à sacerdote perciperet, semihora mandens traicere *2. Cor. 6.*
 re non valuit, nondum utique fugato, de quo. Quæ con- *1. Cor. 10.*
 sonantia Christi ad Belial? Et. Non potestis calicem do-
 mini & Dæmoniorum bibere, non Domini & Dæmo-
 niorum mensæ participes esse. Manu igitur faciem eius *Calim olim*
 sustentanti sacerdoti, ne sanctum proiiceret, suggestit *etiam mis-*
 Diaconus, vt calicem salutarem gutturi eius pontifex ap- *lierum.*

plicaret. Quo factò statim & diabolus quem locum obfederat, saluatoris reliquit imperio, & puella quod ore gestabat sacramentum, cum laude. Redemptoris transglutisse exclamavit. Hinc lætitia, & in Dei gloriam voces, Diabolo post LXXXII. dies expulso, & puella de potestate inimici eruta. Oblatio rursus gratiarum actionis pro ea fit, sacrificiique percipiens certam partem, prisco reddita est vsui. Dumque hæc aguntur, diaconus spiritu actus diuino, statim illam sublatam confregit in puluerem, sic omnem insidiantis astutiam superauit diuina maiestas. Miraculū posterius quidē sed nihilo mirabile minus. Cōtigit Bernardi & tempore, & merito. Virū pauperē hic vxoris adulteræ minis, furore, maleficiis cruciatum, vt consumptis carnibus nec posset mori, nec viuere sineretur, sed sæpe vocis vsu sensuque corrupto, interim rediret, non ad vitam. Sed ad mortem prolixiorē. In hunc, inquam, virum vir Dei indignatus hostis antiqui malitiam sibi tantum vsurpasse, adductum ad se in monasterium, deportatumque ante sanctum altare, superposito capiti eius vasculo Eucharistiam continente, in ipsius sacramenti, dæmone ab eius hominis lizione prohiberi iusto, miserum post tantos cruciatos, fides perfecta perfectæ reddidit sanitati.

Eucharistiam & in hominibus etiam mortuis adorant.

Angeli.

CAP. VI.

Nequē nihil ad hanc rem faciunt historiæ aliquot fide non indignæ, quarum testimonio fama est angelos ad Christi fidelium cum hoc fidei signo decedentium funera non aduentasse modò, sed & adorasse, sic B. Gregorius, magno serio renarrat Romulā Dei ancillam, monialem sanctissimam, cum moribunda viaticū petisset, & accepisset, duorum chororum subitò ante ostium cellulæ consistentium & psallentium celestibus exequiis honoratam, sanctam illam animam inter hæc carne solutā, & magna tum claritate luminis, tum odoris fragrantia, tum etiam psalmodia in cælum ductam, quasi viris tantum dicentibus, & respondentibus scæminis. Quod si qui Gregorio non credant, Chrysostomum audiāt annis eo penè ducentis superiorem. Alius, ait, quidā mihi nar-

*In vita ei.
lib. 1. ca. 11.
Adultera
malefica.*

*Dialogo 4.
cap. 15. Et
hom. 40. su-
per euange-
lia.*

*Lib. 6. de
sacerdotio.*